

GENERALFORSAMLING 2021.

Kamp må der til, skal livet gro.

Vi har sunget denne strofe utallige gange uden at tænke på kamp for kultur og slet ikke på teatervirksomhed. Efter de sidste to sæsoner, kan vi konstatere, at kamp må der til skal kulturen gro eller for at overleve.

Vi troede engang, at det frivillige arbejde i teaterforeningen bestod af at udvælge forestillinger, der kunne interessere et bredt publikum, men vi er blevet belært om, at så let er livet som frivillig ikke.

De sidste to sæsoner har vi aflyst forestillinger. Vi har indgået lejekontrakter med Holstebro Musikteater, og efterfølgende måtte vi organisere placering af vores medlemmer i en sal, som er opbygget anderledes end salen i Nr. Nissum. Flere forestillinger har vi været nødsaget til at opføre to gange samme dag i Nr. Nissum for at overholde afstandskravene.

I hele forløbet har vi sikret en tæt kontakt til alle medlemmer for at orientere dem om aktuel situation og ændringer.

Sideløbende har vi oplevet en angst for en økonomi, som tegnede en snarlig konkurs. Det har dermed krævet iskoldt hoved og hård hud i maven for at magte den nervepirrende situation. Teaterkredsen Limfjorden havde netop oplevet en tilgang af nye medlemmer og teaterinteresserede inden for de sidste år. Optimismen var derfor stor i forhold til fremtidig teatervirksomhed i Nordvestjylland. Den blev brat erstattet af angst for lukning af foreningen som følge af de pludselige og gentagne krav om aflysninger.

Fællesskab må der til, skal livet gro.

Det er dog ikke tilstrækkeligt at kæmpe. Fællesskab, enighed og venskab udgør også nogle særdeles vigtige ingredienser for at sikre Teaterkredsen Limfjordens eksistens.

De sidste år har lært os betydningen af fællesskab. Det er først og fremmest vigtigt, at man i en bestyrelse kan støtte hinanden i vanskelige situationer. Fællesskabet rækker også videre. Vi har oplevet, at der har eksisteret et fællesskab indenfor teaterverdenen. Teatrene har markeret en forståelse for hinanden, og det er udstrakt til teaterforeningerne. Vi har brug for hinanden, både moralsk og praktisk.

De turnerende teatre har behov for teaterforeninger for at kunne opføre deres forestillinger. Tilsvarende har teaterforeningerne brug for handlekraftige teatre til at udvikle teaterforestillinger og sende dem på turne.

Også inden for kulturlivet har vi oplevet et fællesskab. Vi har i høj grad været i samme båd, hvor alle har kæmpet mod en alt for høj søgang.

Fællesskabet i Danmark omfatter desuden en række fonde, der har udvist forståelse for kulturlivets situation. Vi er taknemmelige over, at der eksisterer fonde, der træder beredvilligt til, når foreninger som vores er i nød. Tak til Nordea Fonden, Jysk Energi samt Kulturelt Samråd Lemvig. Vi vil også rette en tak til Lemvig kommune, som altid udviser vilje til at støtte.

Vores medlemmer fortjener en stor tak. Nu har vi igennem to sæsoner måttet aflyse flere af de forestillinger, de har købt i abonnement, og alligevel fastholder de deres medlemskab.

Det er utroligt og glædeligt. Opbakning fra medlemmerne er alfa og omega i en teaterforening. Ud over at videreføre medlemskabet har vi modtaget mange positive henvendelser og støtteerklæringer fra vores medlemmer. Vi er taknemmelige for denne opbakning. Det giver ekstra tro på fremtiden og lyst til indsatsen for teatervirksomhed netop her, hvor vi bor.

Kultur må der til, skal livet gro.

De forløbne to år har desuden givet anledning til mange overvejelser om kulturpolitikken i Danmark. Vi har oplevet, nedprioritering af kultur i alle sammenhænge.

Vi ønsker os politikere, der vil fremstå i et forsvar for kulturen også i kritiske situationer.

Folketingspolitikere lader sig afbilde i forbindelse med fodbold og idræt. Det er naturligt, at fejre store idrætsudøvere, men hvornår viser politikerne sig på de sociale medier i forbindelse med f.eks. en teaterforestilling – blot engang imellem. De ville utvivlsomt lade sig fotografere i opera, teater og ballet, hvis de mente, at dette var populært i den brede befolkning.

Kulturen kæmper tilsyneladende mod den misforståelse, at folkelighed ikke eksisterer inden for kulturen.

Samtidig har restriktionerne ved kulturelle aktiviteter været strengere end på mange andre områder i samfundet. De overgås vist kun i forhold til kirkerne. Det er tilsyneladende farligere at synge salmer end at bryde ud i jubelsange på idrætspladsen. Klappe i teatret giver tilsyneladende også større smitte end at kaste øl og mundvand i hovedet på hinanden ved store begivenheder.

Det er vores erfaring fra denne periode, at kulturen selv må sætte dagsordenen i den offentlige debat. Vi ved heldigvis, at vi har en bred støtte hos vores publikum, og det kan vi leve højt på. Det er vores indtryk, at det også gælder for de fleste andre kulturelle foreninger og institutioner her i området. Vi har en folkelig forankring, som grundfæster os som levende og samarbejdende tilbud i lokalsamfundet.

Vi har desuden lært, at modgang fører til styrke og sammenhold. Vi er kommet styrket ud af den forløbne periode i bestyrelsen. En lille gruppe frivilliges ihærdige indsats kan bringe os langt.

Teaterkredsen Limfjorden overlever på baggrund af en treklang, bestående af uventet hjælp udefra, trofaste medlemmer og en hårdt arbejdende bestyrelse – en samklang, der giver håb for fremtiden.

Det er et af de største lyspunkter i den forløbne tid.

Tak til bestyrelsen for Teaterkredsen Limfjorden for ekstraordinær arbejdsindsats, fællesskab og sammenhold.

Nils-Jørn Krejberg
August 2021